

“Haurem d’arribar a una situació en què el sector de la construcció tingui menys pes i, per contra, potenciar els sectors productius i l’àmbit de serveis d’una certa qualitat”

(29-04-09)

Joan Montllor i Serrats
Degà de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat Autònoma de Barcelona

En època de crisi cal emprar el coneixement i l'experiència per aportar valor i apostar per la innovació d'alt nivell en tot tipus d'indústries i serveis. Des de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat Autònoma de Barcelona transmetem aquest missatge a l'alumnat perquè pensem que és imprescindible que l'estudiant tingui la capacitat de prendre iniciatives i l'enginy necessari per saber arriscar-se, ja que la seva trajectòria professional es desenvoluparà en un món del tot competitiu i canviant.

La nostra facultat compta amb 3.000 alumnes i, tot i així, intentem minimitzar la massificació. Certament no podem evitar els grups grans perquè existeix un clar problema de recursos, però sí que fem el possible per segmentar la nostra oferta i disposem de dos recorreguts: Administració i Direcció d'Empreses i Economia. Ambdós es beneficien del Programa Universitat-Empresa, on els estudiants realitzen pràctiques a temps complet en grans companyies que, a canvi, obtenen la coneixença de persones que poden arribar a contractar. Amb aquesta iniciativa pretenem que l'estudiant s'impregni de la disciplina de l'empresa i es prepari per al futur professional. L'única manera productiva de poder gestionar una facultat gran és segmentant l'oferta en funció dels diversos tipus d'estudiants que la conformen; per aquest motiu també disposem d'una menció en anglès professional, de programes Erasmus o d'un doble grau d'Administració i Direcció d'Empreses i Dret. Considerem que hem d'atendre les diferents demandes que tenim, perquè en una facultat amb tants estudiants existeix molta diversitat i fracassaríem si optéssim per l'homogeneïtzació.

En el camp professional, sóc més partidari de l'especialització que no pas de la diversificació; crec que és només quan una empresa assoleix un bon nivell dins l'especialització que pot començar a diversificar. Per aquesta raó, a la nostra facultat diversifiquem sempre en un mateix terreny, partint d'un nucli fort, d'un coneixement important en un àmbit concret, i només ampliem possibilitats en aquells camps on ens sentim segurs. Diversificar endinsant-se en una àrea desconeguda pot arribar a convertir-se en un gran fracàs.

Per sortir de la present recessió econòmica hauríem de restablir aspectes de l'economia. De vegades, una primera mesura d'actuació consisteix a repartir la crisi perquè tingui un impacte menor en determinats sectors socials o en determinades indústries. Penso que, finalment, haurem d'arribar a una situació en què el sector de la construcció tingui menys pes i, per contra, potenciar els sectors productius i l'àmbit de serveis d'una certa qualitat. Fins ara, la construcció ha estat una peça cabdal de la nostra economia, però ha crescut desproporcionadament i ha creat una bombolla amb l'economia real; quan l'especulació s'assenta sobre l'economia real, incideix sobre les rendes. El valor que hem destruït resta destruït; ara no ens queda si no reconvertir-nos i assolir una economia més productiva.